Reinaart Vanhoe,
Some images and texts documenting works, moments, places.

somehow
centered around a logical distrust in hierarchy,
displace rethorics in an open setting.

direct,
positioning ‘to meet’,
....

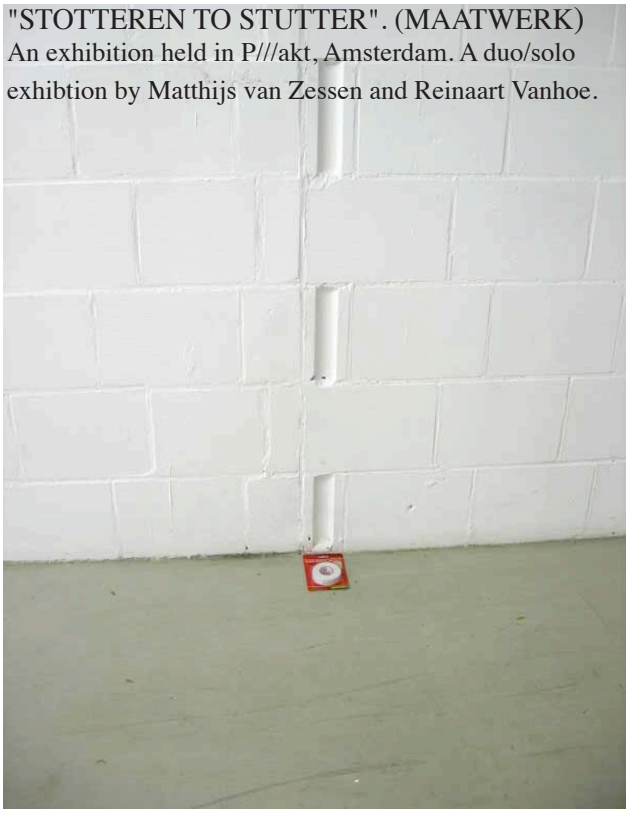
Some exhibitions:

2010:
-also space , c-space gallery, Beijing

2009:
-'Manifest Destiny', Extracity and 0090-festival, Antwerpen.
-'Ik ga naar het fort en neem mee, ...', Kaap, Utrecht/ruigoord.
-picture 1 (dec08) and picture 2 (dec09), L.P. Hendriks, Rotterdam.
-Also Space, hotel, Beijing.

2008:
-'Stotteren to stutter', Pakt, Amsterdam.
-'On Produceability', Nuans and Alti Aylik, Istanbul, Köln, Amsterdam.

"STOTTEREN TO STUTTER". (MAATWERK)
An exhibition held in P///akt, Amsterdam. A duo/solo exhibtion by Matthijs van Zessen and Reinaart Vanhoe.

... . Maar dat werd allemaal ingelijfd door Vanhoe, die op allerlei punten in de ruimte verpakkingen plakmiddelen, (aangesneden) boeken, kranten, fotokopieen, op maat gemaakte stukken bouwmateriaal had verwerkt. En dat ging ergens allemaal over het vinden van geluk?, een plaats?, verband? in de wereld zoals ze nu is (ergens hing een muur vol met comments op een nieuwsbericht of blog over wat ik maar even Poolse gastarbeiders noem, er lag een boek over Libie, een krant opgeslagen op een artikel over de bisschop van Canterbury en de Sharia), maar allemaal subtiel en zonder meningen aan te geven, behalve dan misschien over snelle meningen. En nou bedenk ik me dat ik op de kaart van Rotterdam, die ergens daar lag bij een pilaar, had moeten kijken. Het meest in het oog lopende onderdeel van Vanhoes bijdrage aan de expositie was dat ie een verrijdbare wand open had gezaagd en er een platformpje in had gemaakt. Met groot er op geplakt “je voelt je beter in een peugeot”. En een stapeltje reepjes papier met “Aspartaam is een erg ongezond voedingssupplement.”

Amsterdam at PAKT, 2008.

'GROUP 1'

Onder de zakelijke titel 'group 1' presenteert Maes & Matthys Gallery een groepstentoonstelling met San Keller, Peter Lemmens, David Sherry, Reinaart Vanhoe, Freek Wambacq en # 221019613112. De algemene indruk is er één van interessante 'weirdness', iets wat zich intussen ontwikkeld heeft tot een handelsmerk van de galerie. Naar vorm herhalen de meeste kunstwerken in 'group 1' verworvenheden uit de conceptuele kunst. We zien hermetische constructies, geësthetiseerde verslagen van performances en acties, objecten die uitnodigen tot participatie van de toeschouwer en andere dingen die tot op zekere hoogte weerbarstig blijven ten opzichte van het idee ten volle, of zomaar, 'kunst' te zijn.
Dit soort van conceptuele kunst na de conceptuele kunst heeft vaak de neiging om gebruik te maken van ironie, of van een relativerende humor. Dat lijkt het geval te zijn in bijvoorbeeld 'Mr. Kambo says... (a guideline)' van Peter Lemmens. De kunstenaar presenteert de resultaten van zijn bezoek aan een waarzegger, aan wie hij vroeg de artistieke toekomst van zichzelf en collega-kunstenaars te voorspellen. David Sherry zit grotendeels in hetzelfde register, al hebben we bij hem een grotere zekerheid dat hij de beschreven acties ook effectief heeft uitgevoerd. In 'Great meals I never had' beschrijft hij zijn wedervaren bij pogingen om in restaurants te betalen voor een maaltijd die hij niet gekregen heeft.

Toch is dit soort van postconceptuele humor verre van het boeiendste aspect van 'group 1'. Veel interessanter is een zeker 'provisoir' karakter, iets waar Reinaart Vanhoe in uitblinkt. In de inkomruimte groepeert hij drie of vier kunstwerken onder de titel '4 lage werken'. Een televisietoestel staat te spelen met het scherm bijna tegen de muur, aan het raam hangt een verknipte uitnodigingskaart, op de muur is met potlood het woord 'ontsteld' geschreven en hoog op de muur zien we een rood vlekje. Niet dat de interventies van Vanhoe in de ruimte zich daartoe beperken en niet dat dit dan noodzakelijk de '4 lage werken' zijn, maar we hoeven niet alles te zien en niet alles is kunst. De onvatbare praktijk van Vanhoe is er één van minimale ingrepen en net daardoor van een groot ontkennend vermogen. Het werk van San Keller is vrijgeviger en lijkt op het eerste gezicht speels, maar zijn 'Imagine', bestaande uit 32 origami bloemen (Yoko Ono pastiche?), en de speldoos 'Memosan' doen al snel duisterder bedoelingen vermoeden.

Gerrit VERMEIREN

Tot 21 januari 2007 in Maes & Matthys Gallery, Pourbustraat 3, 2000 Antwerpen.
Open wo-zo van 14 tot 18u (24 december tot 9 januari enkel na afspraak), www.maesmatthys.be, 0478/48.50.31

(h)ART #15, 21/12/2006

Antwerpen, at Maes en Matthys gallery, 2007.

"Le 11e arr. est prEs du 12e arr."

Exhibition in 3015, Paris (invité par Messieurs DELMOTTE).

Un certain endroit décide de présenter de l'art contemporain" qui réunit des images et se prépare à inviter les gens. Ainsi Reinaart Vanhoe propose d'intervenir sur un mur de l'espace avec ce titre : 'Le 11e arr. est près du 12e arr.', le titre peut être juste un titre/ une pièce aussi bien qu'une exposition.

"La France est un vieil institut", ce peut être une insulte comme une simple phrase. Aussi stupide que vraie. Reinaart Vanhoe commence son exposition à partir de zéro. Pas besoin de budget, seulement utiliser l'infrastructure présente et ce qu'elle lui inspire. Il présente un mur dans un espace du 12ème arrondissement de Paris.

Dans son style très typique, il crée un espace qui nous confronte à notre propre image, à partir de ce que nous devrions saisir et que nous sommes incapables de toucher. Son travail rappelle le minimalisme et quelques pratiques de l'art des années 60, mais en moins prétentieux, en plus dénudé et fragile, et surtout en beaucoup plus contemporain, comme il se veut être, très littéral et abstrait.

Littérales comme les choses sont ici et maintenant.

"Le 11e arr. est pres du 12e arr."

Een zekere ruimte beslist om hedendaagse kunst te presenteren en verzamelt beelden en nodigt mensen uit. Zo stelt, Reinaart Vanhoe een interventie voor op een muur in die ruimte met de titel , 'Le 11e arr. est près du 12e arr.'. De titel kan evengoed gewoon een titel zijn als een werk of een tentoonstelling. "La France est un vieil institut", (Frankrijk is een oud instituut) zou zowel een belediging als een gewone zin kunnen zijn, zowel stom als echt. Reinaart Vanhoe start de tentoonstelling vanuit niks. Geen nood aan een budget, alleen gebruik makend van de aanwezige infrastructuur en dat wat hem triggert. Hij presenteert een muur in het twaalfde arronidissement in Parijs.
In zijn zeer eigen stijl creeert hij een ruimte die ons confronteert met ons eigen beeld, vertrekkende van wat ons zou moeten grijpen en waarin we onbekwaam zijn het aan te raken. Zijn werk herinnert aan het minimalisme en enkele praktijken in de jaren zestig maar minder pretentieus, meer ontkleed en breekbaar maar bovenal hedendaags. Zoals hij het wil, letterlijk en abstract.
Letterlijk zoals de dingen hier en nu zijn.
(tekst 3015.org)

Paris at 3015.org,
2006

Three seats for a space.

(Consists of 3 objects, of which 2 books, one can sit on and look into the exhibition space.)

Antwerpen at Extra city
and 0090, 2009.

REINAART VANHOE

‘IK GA NAAR HET FORT EN NEEM MEE: 5 RECLAMEZUILEN’

1972 Kortrijk België, woont in Rotterdam
www.vanhoe.org

“Ik hou me bezig met de wereld omdat dat het enige is wat ik zie.”

Reinaart Vanhoe is een kunstenaar die moeilijk onder één noemer te vangen is. Dat vindt hij zelf ook. [10]

In zijn werk laat hij zien dat de kijker altijd met een bepaalde verwachting naar kunstwerken kijkt. Als de verwachting niet wordt ingelost, raakt de kijker in de war. Dat wordt soms het onderwerp van een werk. Hij maakte bijvoorbeeld een kunstwerk voor een hotel in Rotterdam, maar het hotel herkende het werk niet als kunst. Dat leverde wat gedoe op, want het kunstwerk (een stapel dozen met 50.000 publicaties) werd verplaatst zonder dat de kunstenaar daarvan wist, terwijl hij had verteld wat zijn plan was. Dit werk liet zien dat sommige dingen weinig aandacht krijgen, terwijl ze wel betekenis hebben.

Reinaart Vanhoe laat op zijn manier de wereld zien waarin wij leven. Hij brengt omgevingen, vaak in de stad, in kaart. Reinaart begint vaak met tekstflarden en woorden die hij in zijn omgeving, in kranten of ergens in het straatbeeld opmerkt. Het werk beperkt zich soms tot diezelfde tekstflarden. Soms zijn het zinnetjes op een tentoonstellingsmuur. En soms doet hij kleine ingrepen in de stad. Zo vroeg hij bijvoorbeeld aan bewoners van een probleemwijk in Antwerpen vlaggen uit hun huis te hangen met het woord “Welkom” erop. Het was voor voorbijgangers een onverwachte verrassing.

Nog een ander voorbeeld waar het gaat om taal en omgeving: op de beginpagina van zijn website heeft hij allemaal adressen van bedrijfjes gezet. De achternamen van de mensen komen uit dorpjes in de regio Kempen in België, het gebied tussen Antwerpen en Luik. De meeste mensen op de lijst wonen in een dorp net naast het dorp van hun achternaam. Zo komt bijvoorbeeld Tim van Mechelen uit Antwerpen en is pedicure Ann Van Turnhout gevestigd op de Herenthoutseweg 92 2200 in Herentals.

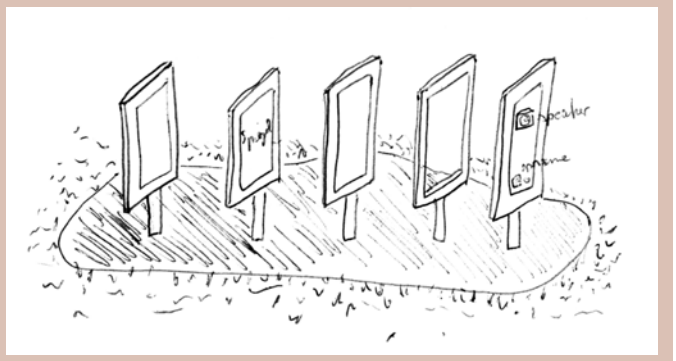
In weer een ander werk laat Reinaart zien hoe ingewikkeld een stad is: op een kattebelletje schreef hij een hele lijst straatnamen. Deze straten zijn genoemd naar gezagsdragers of naar industriëlen. Het is een allegaartje, uit allerlei plaatsen en allerlei tijden zijn de mensen geplukt. Maar ze komen samen in de straatnamen van de stad Luik. De sfeer van macht en invloed die de lijst oproept, en het statige karakter, staat in schril contrast tot de trieste reputatie die Luik als stad vandaag heeft: grijs, arm, crimineel en corrupt.

KAAP

Reinaart zocht een reden om kunst op een fort neer te zetten. Hij is een stadsmens, de stad is de plek waar hij opereert. Aangezien het fort een deel van de stad Utrecht is, ben je nog steeds in de stad als je op het fort bent. Daarom leek het hem niet meer dan logisch om mupi’s te gebruiken voor zijn werk. Op het fort wil hij enkele mupi’s nieuw leven inblazen, dat wil zeggen een andere bestemming geven. En in de stad wil hij in enkele mupi’s met de titel van het werk tonen.

[10] In een interview (met Siebren de Haan) zegt hij: Ik denk dat ik zelf vaak dingen maak die slechts door een aantal mensen te begrijpen zijn. Dit zijn misschien mijn scherpste tentoonstellingen/dingen. Ik zou zelfs willen stellen dat daar interessantere dingen aan de hand zijn dan de ietwat algemenere beelden, het toegankelijkere. We moeten niet bang zijn voor het feit dat kunst een lastige aangelegenheid is en slechts te begrijpen door een beperkt aantal mensen. Zonder een oordeel te willen geven over de benodigde intelligentie van eender wie, want daar heeft het niks, dan toch weinig mee van doen.

Utrecht, Kaap bienale, 2009

Ik ga naar het fort en neem mee:

5 reclame borden,

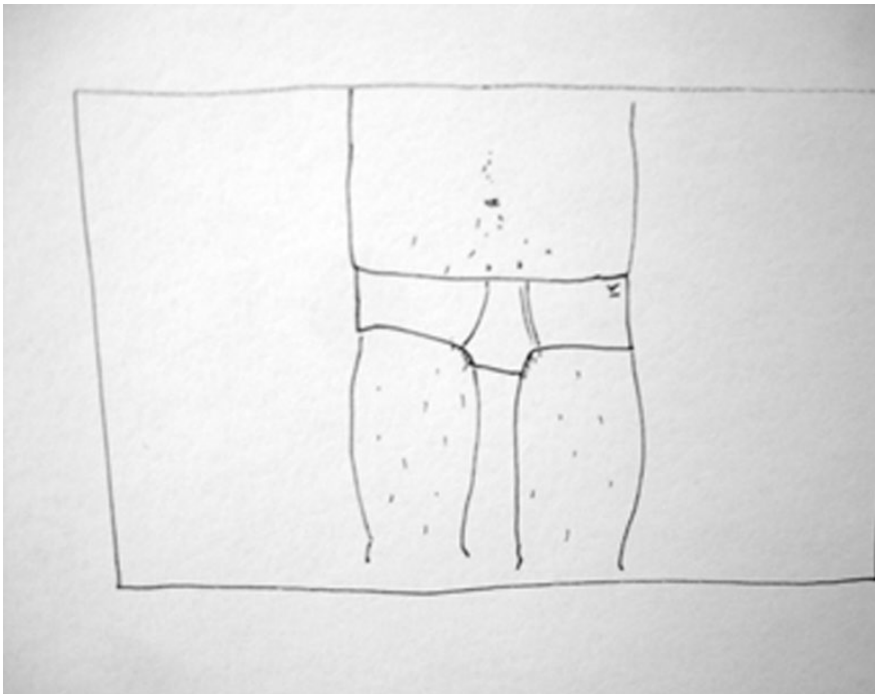
W W W . K A A P W E B . N L

KAAP - KUNST KAAPT FORT
zo 31 mei t/m zo 12 juli
elke zaterdag & zondag

Ruigenhoeksedijk 125 in Groenekan (vlakbij Utrecht Overvecht)

2 different drawings.

Nieuwsgierig.
Lust.
Perversie.
Ambitie.
Betrokken.
Vanzelfsprekend.
Begeerte.
Idealisme.
Tevreden.
Tegenslag.
Vaardigheid.
Willen.
Weelde.
Daadkracht.
Onbeschoft.
Verleiding.
Opvatting.
Verboden.
Ondeugd.

Ambt.

Bic-balpennen bestikkert en bij organisaties achter gelaten.

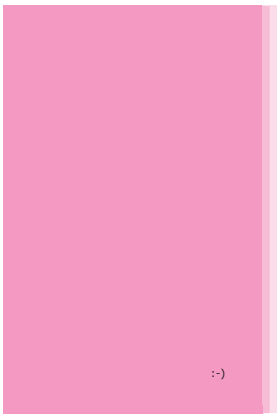

Een ingreep in een appartements-gebouw (architecten: van den broek en balkema)
+ een bestaand boek geïntegreerd in een huis-lengte.
Het boek handelt over de invloed van de architect Van en Broek op de stad Rotterdam.

Rotterdam, private collection, 2009.

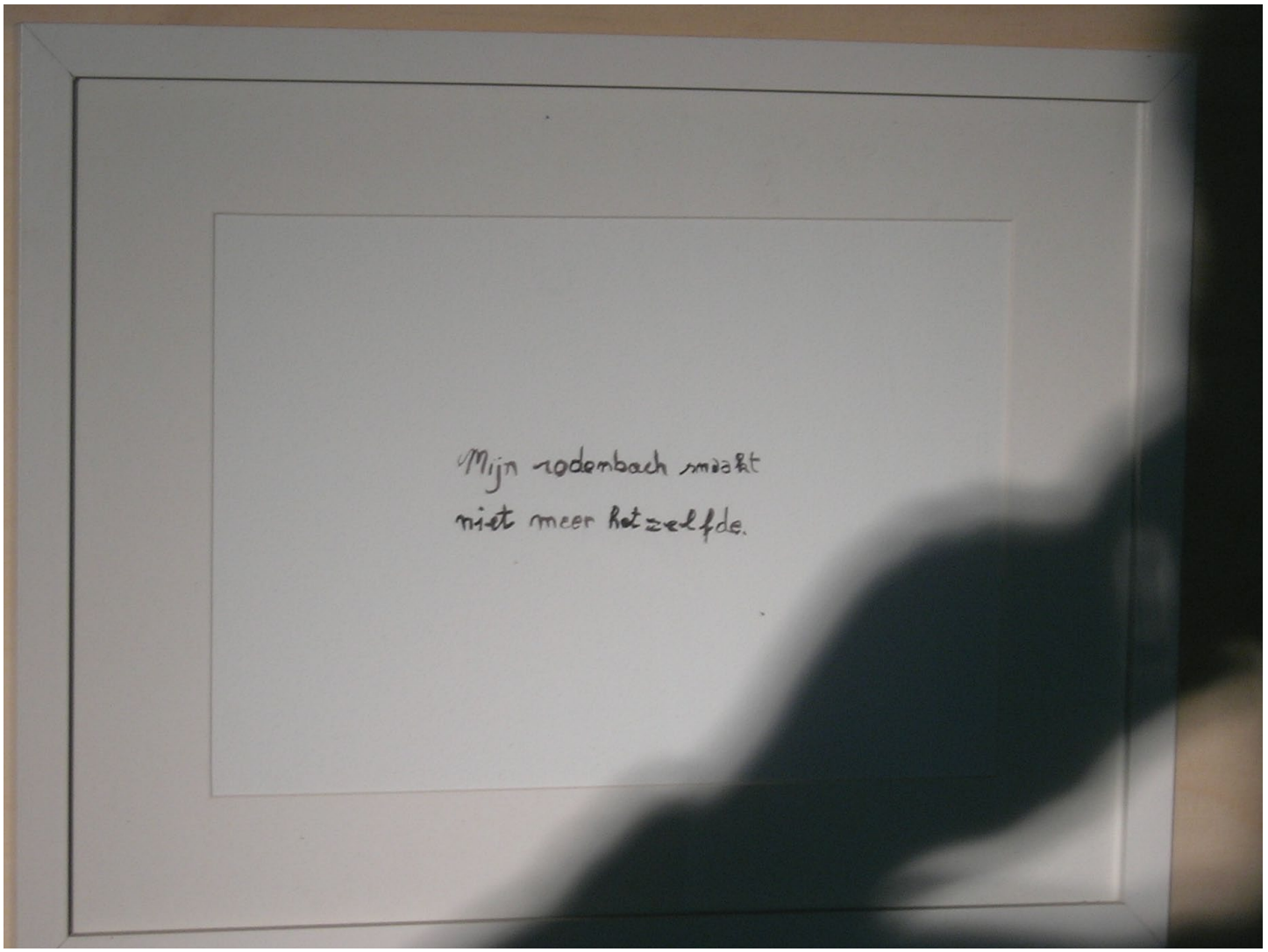
werk1:
(produceren), een uitgave van 50.000 boekjes/flyers. Het werk bestaat uit 5 gestapelde dozen op een sokkel en een lijst met samples.

-Een beeld.
-Moeten onze wensen daadwerkelijk letterlijk gerealiseerd worden zoals we ze ons voorstellen en ten koste waarvan.
-In 'Business op Zuid' (Pakt op Zuid) wordt van de kunstenaar een kleurijke bijdrage verwacht maar hoe ziet een kleurijke bijdrage eruit?
- Here you see a certain state of an image. What the state is is unclear and we can ask ourselfs what a perfect state could be and when it will be reveiled.

A signed edition can be bought at the reception for the price of 2 euro.
The edition is 50.000 examples.
Een gesigneerde uitgave kan bekomen worden bij de receptie voor de prijs van 2euro.

Rotterdam, Business op zuid, 2009

Mijn rodenbach maakt
niet meer het zelfde.

the book 'Paris' sended to you is a result of working 1month in Paris without real preparation, exept of reading a book of Baudelaire, 'petits poèmes en prose', and looking at Paris as an old Europe construction and of course being tourist/stranger. You can see here 2 pictures of how the installation looked like. I made a base to show slides, turned out to be a tribune with small fontain. And the newspaper text and so attached to the wall.

Paris at Agnes B gallery,
2001.

Poster project organised by Objectif, Antwerp.
Posters in the city surrounded by other posters.
It states:

'What do we buy if all seems to be cheap' .

Antwerpen at objectif,
2007.

A magazine in 4parts.
Made together with Ruangrupa (Jakarta).
The starting point of the project was 'Working (in a city of 15million people)'.

We made a magazine in 4parts as one work.
In there we used literal and abstract notes which deal about regulation, urge, being inventive, information, position of the female, ...

Jakarta with Ruangrupa,
2006.

Maastricht at Hedah,
2003.